

9.2.2010

B7-0078/2010 }
B7-0079/2010 }
B7-0080/2010 }
B7-0081/2010 }
B7-0082/2010 }
B7-0084/2010 }
B7-0086/2010 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Esitatud vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

ECR (B7-0078/2010)

Verts/ALE (B7-0079/2010)

PPE (B7-0080/2010)

EFD (B7-0081/2010)

S&D (B7-0082/2010)

ALDE (B7-0084/2010)

GUE/NGL (B7-0086/2010)

Iraan

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Lena Kolarska-Bobińska, Mario Mauro, Michael Gahler, Alejo Vidal-Quadras, Potito Salatto, Tunne Kelam, Salvatore Tatarella, Monica Luisa Macovei, Kurt Lechner, Bogusław Sonik, Marco Scurria

fraktsiooni PPE nimel

Adrian Severin, Hannes Swoboda, María Muñoz De Urquiza, Roberto

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

Gualtieri, Ana Gomes, Sergio Gaetano Cofferati, Kristian Vigenin

fraktsiooni S&D nimel

Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Johannes Cornelis van

Baalen, Frédérique Ries, Louis Michel, Marielle De Sarnez

fraktsioon ALDE nimel

Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Ulrike Lunacek

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ashley Fox, Tomasz Piotr Poręba,

Paweł Robert Kowal, Konrad Szymański, Adam Bielan, Ryszard Czarnecki

fraktsiooni ECR nimel

Cornelia Ernst, Helmut Scholz

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Fiorello Provera, Bastiaan Belder

fraktsiooni EFD nimel

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}

PE432.932v01-00}

PE432.933v01-00}

PE432.934v01-00}

PE432.935v01-00}

PE432.937v01-00}

PE432.939v01-00} RC1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Iraani kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Iraani kohta;
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton 5. veebruari 2010. aasta avaldust eelseisvate hukkamiste kohta Iraanis;
- võttes arvesse Euroopa Liidu ja USA 8. veebruari 2010. aasta ühisavaldust, milles kutsutakse Iraani üles täitma oma kohustusi inimõiguste vallas;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 9. oktoobri 2009. aasta avaldust, milles väljendati Euroopa Parlamendi jätkuvat toetust surmanuhtluse kaotamisele kogu maailmas ning mõisteti eriti hukka alaealiste kurjategijate surmamõistmine;
- võttes arvesse nõukogu 10.–11. detsembri 2009. aasta kohtumise avaldust Iraani kohta;
- võttes arvesse kõrge esindaja 12. jaanuari 2010. aasta avaldust seitset bahaistide kogukonna juhti puudutava kohtuasja kohta Iraanis;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri (IAEA) juhatajate nõukogu poolt 27. novembril 2009 vastu võetud resolutsiooni tuumarelva leviku tõkestamise lepingu (NPT) kaitsemeetmete lepingu rakendamise ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ja 1835 (2008) asjaomaste sätete rakendamise kohta Iraani Islamivabariigis;
- võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti ning majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakki ning konventsiooni rassilise diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja lapse õiguste konventsiooni, millega Iraan on ühinenud;
- võttes arvesse Iraani luureministeeriumi 5. jaanuari 2010. aasta avaldust, milles kuulutatakse „ebaseaduslikuks” kõik kontaktid Iraani kodanike ning teisalt 60 valitsusvälise organisatsiooni ja lisaks paljude farsi keeles saateid edastavate rahvusvaheliste meediakanalite vahel;
- võttes arvesse, et Iraani ametivõimud „lükkasid edasi” Euroopa Parlamendi Iraaniga suhtlemiseks moodustatud delegatsiooni visiidi Teherani, mis pidi toimuma 8.–11. jaanuaril 2010;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,

Demokraatia ja inimõigused

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

ET

- A. arvestades, et poliitiline olukord Iraanis halveneb jätkuvalt, ja Iraani valitsus ei ole näidanud, et tal oleks kavas tähelepanu pöörata omal maal ja kogu maailmas väljendatud kahtlustele, mis puudutavad 2009. aasta juunis toimunud valimiste õiguspärasust; arvestades, et suure pekkuse märkide ilmsikstulek kutsus esile laialdase protestiliikumise (nn roheline liikumine) ja viimastel kuudel on jätkunud sellega seotud massimeeleavaldused;
- B. arvestades, et Iraani poliitilised sündmused pärast 2009. aasta juuni vaidlusaluseid presidendivalimisi on näidanud, et elava ja aktiivse kodanikuühiskonna juhtimisel on kogu rahvast hõlmavatel, demokraatlikel muutustel selles riigis suur potentsiaal;
- C. arvestades, et Iraani julgeolekujõud – revolutsiooniline kaardivägi, Basij relvarühmitus ja politsei – on reageerinud karmi survega, vahistades oma äranägemisel tuhandeid rahumeelseid meelevaldajaid ja teisitimõtlejaid, sh üliõpilasi ja haritlasi, naisõiguslasi, ametiühingute gelasi, juriste, ajakirjanikke, blogipidajaid, vaimulikke ja tuntud inimõiguste kaitsjaid – ilmse kavatsusega kritiseerijaid hirmutada ja teisitimõtlejaid vaikima sundida;
- D. arvestades, et paljusid vahi all olnuid on nende endi teatel vanglates ja salajastes kinnipidamiskohtades pekstud või piinatud ning mõningatel juhtudel on nende kallal tarvitatud ka seksuaalset vägivalda; arvestades, et Iraani Islamivabariigi parlamendi (Majlis) 2010. aasta algul toimunud uurimise käigus tehti kindlaks, et aseprokurör Saeed Mortazavi on otseselt vastutav vähemalt kolme kinnipeetava hukkamise eest, kes surid piinamise ja hooletuse tagajärjel Kahrizaki vanglas, mis kohtuvõimude korraldusel oleks tulnud sulgeda juba kolm aastat tagasi;
- E. arvestades, et valitsusametnike kinnitusel on 2009. aasta juunikuust alates meelevaldustel või vangistuses hukkunud vähemalt 30 meelevaldajat ning peale selle sai vähemalt seitse inimest surma Ashura pühal 27. detsembril toimunud kokkupõrgetes; arvestades, et valitsuse toetatud vägivalda tõttu on surma saanud tõenäoliselt palju rohkem inimesi;
- F. arvestades, et lisaks on julgeolekujõud hakanud rohkem süstemaatiliselt taga kiusama usuvähemuste liikmeid, näiteks bahaisid (kelle kõik seitse endist juhti on vahistatud ja nende üle peetakse praegu kohut), sunniite sunniite ja kristlasi (nende hulgas kaheksa preestrit), ning on meelevaldselt vahistanud ja hakanud kurdi, aseri, belutši ja araabia kodanikuühiskonna aktiviste ning poliitilisi aktiviste; arvestades eelkõige, et 21 kurdi on praegu surmanuhtluse täideviimise ootel;
- G. arvestades, et 9. septembril 2008 võttis Iraani parlament vastu „apostaasiaseaduse”, mis muudab islamist teise usku pöördumise surmanuhtlusega karistatavaks;
- H. arvestades, et alates 2009. aasta augustist on Iraani kohtuvõimud korraldanud näidisprotsesse sadade tuntud reformitoetajate ja aktivistide üle, kes on väidetavalt seotud „sametrevolutsiooni” õhutavate „mässajatega”; arvestades, et kohtuprotsesside ajal esinesid

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}
 PE432.932v01-00}
 PE432.933v01-00}
 PE432.934v01-00}
 PE432.935v01-00}
 PE432.937v01-00}
 PE432.939v01-00} RC1

paljud neist dissidentidest televisioonis ülestunnistustega, mis tundusid olevat peale sunnitud;

- I. H. arvestades, et Iraani valitsus süüdistab endiselt Euroopa riike Iraani poliitilistesse sündmustesse sekkumises; arvestades, et nende süüdistuste tulemusena saadeti valimistejärgsel ajal riigist välja kaks Ühendkuningriigi diplomaati ning vahistati mitu Ühendkuningriigi suursaatkonnas töötanud iraanlast, lühikeseks ajaks vahistati üks Rootsi ja kaks Saksa saatkonna töötajat seoses nende väidetava osalemisega valimistejärgsetes protestiavaldustes;
- J. arvestades, et 28. jaanuaril 2010 hukati Mohammad Reza Ali-Zamani ja Arash Rahmanipour – esimesed surmamõistetud, keda ametlike allikate väitel seostatakse protestiliikumisega, vaatamata asjaolule, et vähemalt üks neist – kui mitte nad mõlemad – oli valimiste ajaks juba vahi all, ning arvestades, et väidetavalt on vähemalt üheksa inimest surma mõistetud eeldatavate sidemete eest rohelise liikumisega;
- K. arvestades, et 27. detsembril 2009. aastal, st Ashura riituse viimasel päeval, tulistati surnuks 2009. aasta juunis toimunud presidendivalimiste peamise opositsioonikandidaadi Mir Hossein Mousavi 35aastane vennapoeg Ali Mousavi ning seejärel sõideti temast tahtlikult autoga üle, mis kõik viitab sihipärasele ja tahtlikule tapmisele eesmärgiga anda ta onule karm hoiatus;
- L. arvestades, et 8. jaanuaril pandi presidendivalimistel osalenud teise tuntud opositsioonikandidaadi Mehdi Karroubi vastu toime tahtliku tapmise katse – tema auto pihta (mis õnneks oli kuulikindel) tulistati kaks kuuli kogunemisel, millega Basij relvarühmituse ja revolutsioonilise kaardiväe liikmed avaldasid protesti Karroubi kohalolu vastu Qazvīnis;
- M. arvestades, et pressi- ja sõnavabadust piiratakse üha enam ning arvestades, et Iraani ametivõimud on seotud laiaulatusliku ja sagedase rahvusvaheliste raadio- ja televõrkude, paljude rahvusvaheliste veebisaitide, sealhulgas Facebooki ja Twitteri, samuti opositsiooni kohalike saitide ning mobiiltelefoniteenuste segamisega Teheranis, põhjustades seega ka ülekandeprobleeme muude Lähis-Ida riikide ja isegi Euroopa võrkudes;
- N. arvestades, et Euroopa ja Venemaa äriühingud on varustanud Iraani vajalike filtreerimis- ja segamisseadmetega, millest mõned võivad isegi olla nende seadmete läheduses elavate inimeste tervisele ohtlikud;
- O. arvestades, et revolutsiooniline kaardivägi, selle salateenistus ja Basij relvarühmitus mängivad üha aktiivsemat osa Iraani ühiskonnas tervikuna, surudes alla Iraani kodanikke ja vahistades inimõiguste kaitsjaid, ning näivad endale võtvat ka kohtumõistja rolli;

Tuumaküsimus

- P. arvestades, et Iraan on tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osalisriik, et ta on selle

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}

PE432.932v01-00}

PE432.933v01-00}

PE432.934v01-00}

PE432.935v01-00}

PE432.937v01-00}

PE432.939v01-00} RC1

lepingu ratifitseerimisega loobunud õigusest omandada tuumarelva ning tal on õiguslik kohustus deklareerida kogu oma tuumategevus, sealhulgas tuumamaterjalid, ja anda see Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri (IAEA) kaitsemeetmete alla;

- Q. arvestades, et tuumarelva leviku tõkestamise lepingu artiklis IV sätestatakse kõigi lepinguosaliste vääramatu õigus arendada tuumaenergia uurimist, tootmist ja kasutamist rahuotstarbel ilma diskrimineerimata ja vastavalt selle lepingu artiklitele 1 ja 2;
- R. arvestades, et Iraan on tuumarelva leviku tõkestamise lepingust tulenevaid kohustusi rikkudes rajanud salaja Qomi uraani rikastamise rajatise ja teavitanud Rahvusvahelist Aatomienergiaagentuuri selle olemasolust alles tükk aega pärast selle ehituse alustamist; arvestades, et kõnealune eeskirjade rikkumine annab alust spekulatsioonideks, et Iraanis võib olla veel muid salajasi tuumarajatisi, ja õhnestab täiendavalt usaldust Iraani kinnituste suhtes, mille kohaselt on Iraani tuumaprogramm oma olemuselt täielikult tsiviilalane;
- S. arvestades, et IAEA lahkuv peadirektor dr ElBaradei märkis IAEA 16. novembri 2009. aasta aruandes, et kui Iraan ei rakenda lisaprotokolli ega anna lahendamata küsimuste kohta IAEAle rahuldavaid selgitusi, ei ole agentuuril võimalik anda usaldusväärset kinnitust deklareerimata tuumamaterjali ja -tegevuse puudumise kohta Iraanis, ning et on veel hulk lahendamata küsimusi, mis annavad alust kahtlustele, et Iraani tuumaprogrammil võib olla sõjaline mõõde;
- T. arvestades, et Iraani tuumaprogrammi küsimusele diplomaatilise lahenduse leidmise huvides on EL, Ameerika Ühendriigid, Hiina ja Venemaa teinud ettepaneku sõlmida IAEA egiidi all kokkulepe, mis võimaldaks saata Iraani olemasolev väherikastatud uraan Venemaale ja Prantsusmaale, kus see töödeldaks kütusevarrasteks, millega saaks hoida käigus Teherani meditsiiniuuringute reaktorit, ning märkides, et kuna Iraan lükkas kõnealuse ettepaneku tagasi, on Julgeolekunõukogus arutatud rangemaid sanktsioone Iraani vastu;
- U. arvestades, et Iraan jätkab ballistiliste rakettide tehnoloogia arendamist ja üritab välja töötada kontinentidevahelisi ballistilisi rakette, mis suudaksid transportida tuumalaengut;
- V. arvestades, et Iraani valitsus on teinud vasturääkivaid avaldusi oma tuumaprogrammi kohta ning andis käsu alustada 7. veebruaril 2010 järjekordseid rikastamistoiminguid,

Demokraatia ja inimõigused

1. kahtleb sügavalt, kui õiged on valimistulemused, mis tõid vaatamata tõsistele viidetele suuremastaabilise valimispettuse kohta president Ahmadinejadile teise ametiaja, ning on seisukohal, et Iraani presidendi legitiimsus on tõsiselt kahjustatud;
2. avaldab austust kõigi Iraani kodanike vaprussele, kes nõuavad suuremaid vabadusi ja rohkem demokraatlikke õigusi ning väljendavad soovi elada repressioonide- ja hirmuvabas

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

ühiskonnas; avaldab erilist austust Iraani naistele, kes etendasid 2009. aasta juuni valimisjärgsetel meeleavaldustel otsustavat rolli;

3. toetab täielikult Iraani rahva demokraatiapüüdlusi ning taunib tõsiselt asjaolu, et Iraani valitsus ja parlament ei ole nähtavasti võimelised vastama Iraani kodanike põhjendatud nõudmistele, eriti noore põlvkonna omadele, kelle lootusi majandusliku ja sotsiaalse arengu osas on juba liiga pikalt lüüdnud;
4. nõuab, et Iraani valitsus austaks täielikult rahumeelse kogunemise õigust ja sõnavabadust, sh seoses 11. veebruariks 2010 väljakuulutatud meeleavaldustega; mõistab teravalt hukka Iraani ametivõimude vägivalda meeleavaldajate vastu, kes püüavad kasutada oma sõnavabadust ja rahumeelse kogunemise õigust;
5. nõuab kõikide isikute viivitamatut vabastamist, keda peetakse kinni vaid oma sõna-, ühinemis- ja kogunemisvabaduse rahumeelse kasutamise või oma usuliste veendumuste või seksuaalse sättumuse eest, ning kutsub ametivõime üles uurima ja andma kohtu alla neid valitsusametnikke ja julgeolekujõudude liikmeid, kes on vastutavad teisitimõtlejate või nende pereliikmete, meeleavaldajate ja kinnipeetavate tapmise, väärkohtlemise ja piinamise eest;
6. mõistab karmilt hukka surmaotsused ja hukkamised Iraanis, eriti Mohammed Reza Alizamani ja Arash Rahmanipouri hukkamise, ning nõuab surmanuhtluse kaotamist; nõuab, et Iraani ametivõimud loobuksid demokraatlike õigusi nõudvate rahumeelsete meeleavaldajate süüdistamisest Moharebeh'is ehk sõjapidamises Jumalaga – süüteos, mida karistatakse surmanuhtlusega; kutsub Iraani üles viivitamatult rakendama surmanuhtlusele ÜRO moratooriumi, nagu nõutakse ÜRO Peaassamblee resolutsioonides 62/149 ja 63/168;
7. on vapustatud valitsuse ja/või julgeolekujõudude katsetest tappa presidendikandidaate või nende pereliikmeid ning kutsub kõrgeimat juhti ajatolla Khameneid üles tagama Iraani opositsiooni väljapaistvate esindajate turvalisus;
8. mõistab hukka Iraani ametivõimude jõupingutused trükimeedia tsenseerimisel ning raadio-, televisiooni- ja internetiteenuste (nt BBC) segamisel ning kutsub ELi ja selle liikmesriike üles käsitlema nende meetodite rahvusvahelisi tagajärgi Rahvusvahelise Telekommunikatsiooni Liidu (ITU) raames;
9. mõistab hukka Iraani ametivõimude otsuse keelata kontaktid välismaiste valitsusväliste organisatsioonidega, eriti nendega, kelle eesmärk on kaitsta kodanikuõigusi ja -vabadusi, ning kutsub Iraani ametivõime üles seda keeldu otsekohe tühistama;
10. kutsub Iraani ametivõime üles lõpetama viivitamata näidisprotsesside teleülekanDED ning kutsub Iraani parlamenti üles muutma Iraani seadust, mis võimaldab valitsusel keelduda selliste nõuetekohase kohtumenetluse õiguste andmisest nagu kohtualuste õigus piisavale õiguslikule esindusele;

11. kritiseerib tugevalt rahvusvahelisi äriühinguid, eelkõige Nokia Siemensit, kes pakuvad Iraani ametivõimudele vajalikku tehnikat tsensuuriks ja järelevalveks ning aitavad seeläbi kaasa Iraani teisitimõtlejate tagakiusamisele ja vahistamisele;
12. mõistab hukka Euroopa saatkondade töötajate süüdistamise sekkumises Iraani siseasjadesse ja kutsub sellega seoses Iraani võime üles pidama kinni Viini konventsioonist ja austama diplomaatilisi norme;

Tuumaküsimus

13. vaatamata Iraani õigusele rahumeelsetel eesmärkidel tuumaenergeetikat arendada vastavalt tuumarelvastuse leviku tõkestamise korrale, kinnitab taas, et Iraani tuumaprogrammiga kaasnev tuumarelva leviku oht on jätkuvalt Euroopa Liidu ja rahvusvahelise üldsuse jaoks suur mureallikas, nagu on väljendatud väga selgelt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonides 1737, 1747, 1803 ja 1835;
14. mõistab hukka asjaolu, et tõsist muret tekitavate küsimuste osas ei ole märkimisväärset edu saavutatud, ning kordab üleskutset Iraanile taastada oma tuumaprogrammi läbipaistvus, esitades täielikud, selged ja usutavad vastused IAEA küsimustele, lahendada kõik selle programmiga seotud lahendamata küsimused ja mured, sealhulgas teemad, millel võib olla sõjaline mõõde, rakendada täielikult üldise kaitsemeetmete lepingu sätteid, sealhulgas selle allkõkkuleppeid, ning ratifitseerida lisaprotokoll ja rakendada seda;
15. toetab Euroopa Ülemkogu kahesuunalist lähenemisviisi ja kõiki jõupingutusi leida Iraani tuumaprobleemile läbirääkimiste teel pikaajaline lahendus; rõhutab, et tuumaohuga seotud mis tahes täiendavad sanktsioonid peaksid välistama meetmed, millel oleksid kahjulikud tagajärjed Iraani rahvale tervikuna;
16. taunib asjaolu, et Iraani valitsus on jälle tagasi lükanud kõik katsed leida tuumaküsimuses kompromiss ning et Iraani režiim püüab nähtavasti kasutada seda küsimust nii selleks, et riigis valitsevalt kriisilt tähelepanu kõrvale juhtida, kui ka selleks, et võita aega ja vältida arutelu täiendavate sanktsioonide üle ÜRO Julgeolekunõukogus, ning on seisukohal, et Iraani presidendi Mahmoud Ahmadinejadi viimased avaldused kujutavadki endast osa nimetatud taktikast;

ELi ja Iraani suhted

17. toonitab, kui oluline on jätkata Iraaniga dialoogi kõikidel tasanditel, eelkõige kodanikuühiskonna tasandil; peab kahetsusväärseks asjaolu, et Iraani pool tühistas Euroopa Parlamendi delegatsiooni planeeritud visiidi, ning väljendab lootust, et Iraani valitsus ja parlament vaatavad üle oma seisukoha otsekontaktide kohta;
18. palub nõukogul olla valmis Iraaniga suhtlema, et leida läbirääkimiste teel lahendus tuumaprobleemile ning piirkondlikele julgeolekuküsimustele, arvestades Iraani

RC\804440ET.doc

PE432.931v01-00}
PE432.932v01-00}
PE432.933v01-00}
PE432.934v01-00}
PE432.935v01-00}
PE432.937v01-00}
PE432.939v01-00} RC1

õiguspäraseid julgeolekuhuvisid, sh pikemaajalist perspektiivi tuumarelvavabast Lähis-Idast;

19. on seisukohal, et ELi tasandil tuleks alustada tõsist debatti võimaluse üle kehtestada täiendavaid sihtsanktsioone, mis ei kahjustaks Iraani rahvast tervikuna; nõuab, et laiendataks isikute ja organisatsioonide nimekirja, kellele on kehtestatud ELi reisimise keeld ja kelle varad on külmutatud, ka neile isikuile, kes vastutavad repressioonide ja vabaduste piiramise eest Iraanis, ning neile, kes vastutavad Iraani rahvusvaheliste kohustuste rikkumise eest tuumaküsimuses;
20. tervitab kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi ning teiste EL juhtide hiljutisi avaldusi, et järgmine samm on viia arutelu ÜRO Julgeolekunõukogusse, ning kutsub ÜRO Julgeolekunõukogu eesistujariiki Prantsusmaad lülitama Iraani tuumaküsimus ÜRO Julgeolekunõukogu päevakorda veebruaris 2010; kutsub Hiina ametivõime üles toetama rahvusvahelise üldsuse jõupingutusi Iraani uraanirikastusprogrammi piiramiseks;
21. tuletab Iraani ametivõimudele meelde, et kasulike suhete loomiseks ELiga peab Iraan tagama peamised inimõigused ning demokraatia põhimõtete, sõnavabaduse ja õigusriigi austamise, sest see on eeltingimuseks kõikidele riikidele, kellel on ELiga poliitilised ja majanduslikud suhted; rõhutab, et kaubandus- ja koostöölepingu võimalik sõlmimine Iraani ja ELi vahel sõltub nimetatud väärtuste austamisest, ÜRO Julgeolekunõukogu ja IAEA resolutsioonide täielikult täitmisest Iraani poolt ning objektiivsete garantiide andmisest, et Iraani tuumaprogramm on rahumeelse iseloomuga ning Iraan on lakanud terrorismi toetamast;
22. palub liikmesriikidel ja komisjonil aktiivselt toetada algatusi meediapluralismi parandamiseks ja tervitab farsikeelsete Euroopa uudiste edastamiseks käivitatud projektis saavutatud edu;
23. kutsub komisjoni ja nõukogu üles võtma viivitamata meetmeid, et keelata Euroopa äriühingutel eksportida järelevalvetehnoloogiat riikidele nagu Iraan, mille valitsused võivad seda kasutada sõnavabaduse rikkumiseks;
24. kutsub komisjoni üles looma Euroopa Liidu delegatsiooni Teheranis;
25. kutsub komisjoni ja nõukogu üles töötama välja täiendavaid meetmeid demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi ning Euroopa sisserändepoliitika kontekstis Iraani inimõiguste kaitsjate aktiivseks kaitsmiseks;
26. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, ÜRO inimõiguste nõukogule ning Iraani Islamivabariigi valitsusele ja parlamendile.